

PROVSTEGAARDS BLADET

**August/September
2019**

Redaktion: Annette Fredsgaard i Terapien

Indlæg til bladet modtages med tak, så fat bare pennen, vi renskriver gerne.

Hvis du skriver indlægget på computer, må du meget gerne sende det pr. mail til:
te@provstegaardshjemmet.dk

Deadline for næste nr. den **15. september 2019.**
Provstegaardshjemmets tlf. nr. er
63 16 94 65

Forsiden: Tage, Dennis og Vibeke til koncert i Kongens have.

Kære alle!

Jeg har gode forventninger til august måned.

Endnu sommer, endnu varme, grill på terrassen om aftenen, måske et lille glas vin.

I skrivende stund skal jeg snart på ferie, i dejlige Italien, i Toscanas bløde bakker. Så smukt, at man tror det er løgn.

Det bliver skønt at være sammen med mine piger, der er store nu, 18 og 22 år, og selvfølgelig min mand, som jeg ellers ikke ser meget, fordi han rejser ofte. Men vi er vant til det, sådan har det altid været, siden pigerne var små. Da de var små, gik de meget op i, om han havde noget med hjem, legetøj eller slik. Nu er der bestillingssedler på parfume, cremer, tørklæder osv. Det er ikke altid lige let for en mand at finde alle disse ting og sager. Jeg syntes nu, at han gør det godt.

Når vi er på ferie, spiser vi altid alt for meget mad.

Jeg tænker altid, når vi nærmer os Italien ” nu er der 14 dage med god mad ” og det er ligesom, at hjernen indstiller sig på, at nu kommer der en stadig strøm af gode lækkerier. ”Tænderne løber i vand” som man siger. Men dejligt er det jo og man giver sig selv lov, vel vidende, at der bliver tale om en gevaldig slankekur efter ferien. Det er jo helt

igennem en luksus situation, som vi, i den heldige del af verden, skal prise os lykkelige for.

Lykke er et stort ord. Lykke for mig, har så ofte været et kik ud over de bløde bakker i Toscanas bløde bjerge. Jeg har taget så mange billeder og prøvet at indkapsle det øjeblik. Lykken er en følelse der opstår af det smukke, det vante, det trygge, det nye, det gamle, gensynet. Ligeegyldigt hvad det er, der får os til at føle lykke, er det lige rigtigt. Lykkeglimt kan man hive frem på en regnvejrsdag, og så pludselig er det hele meget mere klart, så er regnen måske hyggelig og man får lyst til at tænde stearinlys og hygge sig. Jeg tror, at i alle har mange lykkeglimt i løbet af livet, som betyder så meget for jer hver især. Det gør os bl.a. til de mennesker vi er.

Sensommeren og efteråret byder på en del nyt på Provstegaardshjemmet. Som en stor ting skal vi til at have elever og studerende i huset. Det vil I første omgang være i afdeling A. På sigt vil det nok blive alle tre afdelinger. Vi glæder os meget til det og byder det velkommen. Det er altid godt med elever og studerende. Det giver et frisk pust i huset, at de kommer med alt den nye faglige viden. For nogen er alt det nye dejligt, og nogen tager det med stor ro og finder det udviklende og inspirerende.

For andre er det svært, når der bliver rokket ved det gamle og velkendte. Jeg vil gøre mit allerbedste, for at Provstegaardshjemmet forbliver dette skønne sted, med både plads til nyt og gammelt og med sjælen i behold.

Tak til alle, for at give mig lykkeglimt på mit arbejde. Det er meget privilegeret.

De bedste sommerhilsner, fra Rikke

Toscana, Italien

Leve livet!
Ført af livet,
som er ét i sjæl og krop,
må vi sanse,
må vi danse
glædens ord i spring og
hop.

Takke Gud med lovsangs lyd
i salig fryd –
DDS nr. 14 v. 5

I begyndelsen af sommeren blev vores ældste datter færdig som pædagog, samtidig med vores yngste søn blev student. Med eksamensbeviset i hånden og huen på hovedet, stort smil på læben og et glas champagne i hånden var de midtpunkt, da hele familien inkl. hundene og katten var med til at fejre denne store begivenhed. Til anledningen var indkøbt sæbebobler som skulle gøre det hele lidt mere festligt. Midt i det hele opdagede jeg pludselig en sæbeboble duve forbi, fed, bævende og næsten lige så guldsmedeblå, som de bliver, lige inden de springer. Livet er som en sæbeboble, tænkte jeg, lige inden jeg fik øje på mine børn og deres far, som sad og pustede sæbebobler til

hundene, som hedder Valde og Penny. Et sandt bombardement af sæbebobler, så hundene var ude af sig selv over al den herlighed. Ja, den sprang højt op i luften denne sorgløse Labrador, mens gravhunden så til noget mere behersket. Nogle af sæbeboblerne steg dansende op mellem grenene helt op over trækronerne. Mageløst undslap de hundenes og grenenes forsøg på at sprænge dem. Børnene var så optaget af hundene, at de ikke så de himmelske følger af deres verdslige anstrengelser. De var meget smukke. Student med rød og hvid hue på, pædagog med eksamensbeviset og den sidste af vores tre børn i fint tøj, og de sad på hug med hundene mellem sig og i stråleglansen af opgående sæbebobler. Så meget latter. Livet er ikke det værste, man har – denne verden er skøn endnu! Og det hele kommer til os.

Hvis ikke det er til at blive taknemmelig over, så ved jeg ikke? Jeg kan heller ikke finde nogen bedre at rette takken imod end Ham, der gav mig livet. Nok er der meget ved Gud, jeg ikke forstår, men jeg ved, at dette liv ville være umuligt at holde ud, hvis ikke Han var der, som den skabende, livgivende og opretholdende Gud.

Og når Gud går under huden på mig, skal jeg være den første til at indrømme, at det hele blusser op.

Livet får farver og dufte, som jeg ikke anede eksisterede.

Livet bliver til lidenskab, galskab og appetit efter mere.

For mig er vor Herre et tegn på, hvordan et menneskeliv skal leves: uden forbehold. Ellers er det, livet får den her kedelige grå nærmest leverpostejagtige farve. Jo, der er nok at takke for: både livet og vor Herre.

Rigtigt god sommer!

– og mange hilsner

Nanne Mølhav

Egons bisættelse i Pårup kirke den 8. maj 2019

v/ Pastor Lene Placatka

Vi er kommet sammen for at tage afsked med Svend Egon Rasmussen, (af alle andre end sine søstre kaldt Egon, for de kaldte ham Ege), som forleden sov ind på Provstegaardshjemmet, som i de seneste år dannede ramme om hans liv, idet legemlig svækkelse gjorde det svært at forblive i hjemmet på Bakkevej hos dig, Alice. Det fortalte du, da vi mødtes forud for i dag, hvor du samtidig i store træk gengav Egons liv, herunder hans arbejdsliv, som tog sin begyndelse da han som 14-årig kom ud at tjene på en gård i Vester Skerninge.

Siden blev han soldat i Den danske kommando i Itzehoe, hvor han kørte ambulance, og det med at være chauffør udgjorde siden gennem mange år hans beskæftigelse, idet Egon fra at køre lillebil ved Hårby kom til Assens lillebiler, hvor han i øvrigt havde den oplevelse at køre for komponisten Jakob Gade og komme med ind og få te, når familien aflagde Helnæs Kro et besøg.

Siden kørte han i en periode først lastbil, derpå taxa, for så at komme til Thule, hvor han også havde en særlig passager, nemlig Victor Borge, hvem han hjalp med at få styr på sit nye kamera.

I 1966 blev du født, Inge, det var året efter, din far var blevet vognmand med egen taxa, som han kørte indtil 1973.

Sammen har I to været på mange fisketure ved jeres sommerhus ved Dalby-bugten, et sted, der var i jeres eje indtil I købte hus på Rugårdsvej, som fra 1985 blev udskiftet med det på Bakkevej.

I 1968 var I blevet gift, Alice, og I kunne således sidste år fejre guldbrillup.

Efter at have afhændet sin vognmandsforretning begyndte Egon hos Gasa, hvor han arbejdede med roser og fresier, hvilket er begrundelsen for jeres smukke valg af kistepynt i dag.

Herefter kom han til stadsgartneren for så siden at få ansættelse på Pårup kirkegård, for sluttelig at virke indenfor vejvæsenet, hvor det gjaldt som et fast ritual, at han hver dag foruden sin madpakke medbragte en sodavand og en kande te.

Da hans helbred begyndte at skramte, havde Egon med dine ord, Alice, svært ved at erkende det, hvilket du tillagde hans stolthed, for hellere ville han klare sig selv end at få hjælp, hvilket kom til udtryk i hans forhold til sin rollator, som først og kun nødigt blev taget i brug, da det ikke længere lod sig gøre uden.

Jeres stue er et vidnesbyrd om, at Egon var dygtig med sine hænder, for efter et kursus i møbelpostring tog han møblerne under kyndig behandling, og gerne trak han sig tilbage, eller rettere ned på sit

arbejdsværelse i kælderen, hvor han både kunne virke og hvile, sidstnævnte var der indlært en kommando for hos hundene, som vidste de skulle tie når far sov. -Også haven var et sted, Egon nød at komme, friluftsmenneske, som han var, og han opsatte gelændere, så han så længe som muligt kunne komme derned og ordne, godt bistået af dig, Peter, som hjalp morfar hermed og således tjente en skilling, mens du, Maria overlod dette til mandfolkene og forblev inde hos mormor. Det gik igen i beskrivelsen af Egon, at han ikke gerne talte om følelser, og at det var svært for ham ikke at kunne klare tingene selv, som han havde været vant til, hvorfor tiden, hvor han i stadig stigende grad blev afhængig af sin omverden, var hård ved ham, ligesom også for jer, hans kære, fordi I ikke kunne afhjælpe hans svækkelse. I sammenhæng hermed understregede du, Alice, den taknemmelighed, du føler over dine naboers store støtte, hvor særligt Anette og Jesper foruden Bambina skal nævnes, idet jeres opmærksomhed både mens Egon var hjemmeboende og siden, da han kom på plejehjem, har været en uvurderlig hjælp.

Til valget af plejehjem hører i øvrigt den pudsige historie, at Egon som barn var på ferie hos sin faster og onkel, som bestyrede gården, som har afstået jord til plejehjemmet.

Skønt Egon aldrig selv helt affandt sig med tanken om at han skulle bo her, fik han et godt forhold til

personalet, af hvem han sågar fik kælenavnet Elvis. Lejligheden der blev møbleret med nogle af de møbler, han selv havde sat i stand, så at den blev hjemlig, og på flere måder tog han det med sig, som havde været en del af hans liv før, - herunder sit medlemskab af et politisk parti, ligesom han i en samtale om forgangne tider kunne vende tilbage til de andre chaufførers kaldenumre, mens han erindrede, at han selv blev kaldt "den lille grønlander" efter sin tid i Thule.

Du sagde, Alice, at Egon langsomt svækkedes på sit legeme, og at han gav udtryk for, at han som følge af sin svækkelse nu var mæt af dage. Som pårørende kan det være svært at forstå og måske også acceptere, fordi vi jo på trods af uhelbredelig sygdom stadig elsker, men samtidig kan en svækkelse være så udtalt, at man ud af kærlighed kan ønske, at den svækkede får fred, fordi livet, som det nu er, er så helt ulig det vante, kendte og delte, og dermed forandret i betydningen uigenkendeligt, fordi kun den ene er sig selv lig, hvilket er en smertelig erkendelse for begge parter, det være sig ægtefolk indbyrdes som de besøgende til en svækket alment, hvor man kommer i ønsket om at vække glæde og vise sin omsorg, samtidig med, at man er sig bevidst, at ens tilstedeværelse og afgang forstærker den syges savn og trængsel, idet han eller hun jo derved mindes om det, der nu alene eksisterer i erindringen og aldrig mere bliver. På den vis kan døden næsten få karakter

af en udfrielse, en fred, ikke en fred for, men en fred fra, nemlig den uro, som det vækker ikke at kunne hvile i det vante, når nu de grundlæggende vilkår er så helt forandrede, og ingen bedring synes mulig.

Sådan udlægger jeg påskens tilsagn om guddommelig bistand også i døden, hvorefter døden ikke især er at udlægge som tomhed, men som fravær af fælles liv, dog som fortsat fyldt af Gud, og det vil sige oplyst af Hans vilje til liv og Hans omsorg.

At tro sådan gør naturligvis ikke døden let, og heller ikke lille, men dog mindre, for det betyder, at døden nok markerer en forskel i vore liv indbyrdes, men ikke i forhold til Gud. Også da er vi fulgt af Ham, også da kan vi hvile i at høre Ham til, som vil livet, så at vi ingensinde skal frygte at være overladt til os selv og det, der blev eller ikke blev ved og for os i live, men favnet og skøttet af Hans kærlighed, der, som vi sang til indledning, er kendetegnet ved tilgivelsens lys og som vi skal synge herefter følger os også i mørket, så at vi mere end som bestemt til død skal føle os mærket til liv både for os selv og vores omverden.

I dette troens håb tager vi da afsked med Egon, idet vi siger ham tak for det gode, og det der blev ved ham.

Gud i vold.

Amen.

Tak for et godt ophold, og tak for god behandling, jeg også har følt, fra alle.
Hilsen Alice

Skudehavnen 27. 28. og 29. maj 2019

Afd. A

Det er **mandag** den 27. maj, klokken er præcis 10.00 og Provstegaardshjemmets bus summer af aktivitet.

Vi skal igen på ferie til Skudehavnen. Turen er denne gang omlagt lidt og går over Svendborg havn for indkøb af diverse fisk til vores frokost.

Vi fortsætter hurtigt til Rudkøbing by for køb af frisk brød til frokosten og herefter til Skudehavnen – vi kan næsten ikke vente.

Hurtigt blev bussen tømt og vi fik pakket ud og indrettet os til vores ferie.

Frokosten blev serveret og vi hyggede os med et rigtig dejligt frokostbord bestående af bl.a. forskellige fisk, leverpostej, ost og ikke at forglemme øl, vand og en lille snaps.

Efter en lille lur for nogle, blev der serveret eftermiddagskaffe og spist rugbrødslagkage som var bagt og blev serveret af Tove.

Efter vi havde nydt kaffen, trængte vi til frisk luft og Otto, Egon, Anne og Tove gik en lille tur rundt på havnen, medens Kjeld og Lene gik på indkøb for bl.a. at købe blade til pigerne.

Inden vi så os om, var det tid til aftensmad, men først skulle vi have et lille glas kold hvidvin.

Aftensmaden bestod af burgerboller med diverse tilbehør, ovn kartofler og rødvin.

Efter en hyggelig middag indtog vi de bløde møbler og så lidt fjernsyn samtidig med at snakken gik livligt. Nu var alle trætte efter en dejlig dag og vi blev ”sendt” i seng af pigerne.

Tirsdag

Som aftalt var alle oppe ved 7-tiden til morgenkaffe og friskbagte rundstykker/birkes hentet hos bageren af Lene.

Vi aftalte under morgenmåltidet at vi ville køre en tur i de skønne omgivelser.

Vi kørte af de små veje, blev ”rystet godt sammen” og kom til Bagenkop hvor vi bl.a. så de vilde heste. Den ene hest stod i flot positur og blev beundret og fotograferet, men pludselig vendte den bagdelen til som tegn på, at nu havde vi fået billeder nok.

Herefter kørte vi videre af de små snirklede veje i det smukke landskab med tilsåede marker, hvor afgrøderne stod i snorlige rækker.

Hjem kom vi for at tilberede vores frokost i god tid inden konstitueret forstander Rikke – som vi havde inviteret – kom til frokost og eftermiddagskaffe.

Efter kaffen og det store kagebord kørte Rikke tilbage til Odense og nogle af os fik en lille eftermiddagslur.

Kl. ca. 17.00 gik vi til byen og fandt en restaurant som vi udvalgte til vores spisested. Restaurantens navn er EFES.

Vi spiste en dejlig middag inden vi igen gik hjem efter nogle timer i byen. Vi snakkede over et glas rødvin, så lidt fjernsyn og så var alle trætte og gik i seng.

Onsdag

Som aftalt var alle igen oppe ved 7-tiden og efter et dejligt morgenmåltid begyndte vi at pakke og gøre rent.

Kl. ca. 10.00 kørte bussen fra Skudehavnen og hjemturen begyndte. Vi kørte en tur omkring Valdemar Slot inden vi vendte snuden mod Provstegaardshjemmet, tidsnok til at vi nåede med til middagsmaden og vi nåede også at brevstemme til folketingsvalget.

Tak for 3 dejlige dage og på forhåbentligt gensyn i 2020.

Anne og Lene
Otto, Kjeld, Egon og Tove

Fredensborg juni 2019

Kære kære ”Provstegaarden.”

Vi TOMMY Brandts familie vil gerne sende denne taknemlige TAK.

Igennem TOMMYS liv har vi ind imellem hørt om det helt fantastiske sted

Provstegaarden, hvor han gennem mange år spillede trommer og sang en gang om måneden. Sammen med Børge var han dengang Nostalgiens venner.

Da tiden var kommet, hvor han havde brug for at komme på plejehjem, sagde han:

”Så skal det være på PROVSTEGAARDEN.”

Hvor heldig kunne han være?

Det blev PPOVSTEGAARDEN afd. B. Et fantastisk held, da det er et fantastisk sted.

TOMMY var her næsten 1 år.

TOMMY døde på OUH den 29. maj næsten 84 år.

Uden smerter, så derfor også uden smertestillende, bevidst til kort tid før han døde, mens han holdt en ven i hånden og en sygeplejerske var tilstede.

”PROVSTEGAARDEN” er karakteriseret ved en kærlig, meget venlig, imødekommende, hjælpsom og medmenneskelig behandling fra alles sider af beboerne og deres pårørende både hverdag og fest.

Mange lejligheder gribes til musik, oplevelser og festlige arrangementer, og så det dejlige sommerhus, hvor få beboere af gangen lever, oplever og hygger sig med lige så mange fra personalet og den lækre mad med hjemme fra køkkenet. Det er alt sammen ypperligt.

Vi har spist der, når vi har været ovre hos TOMMY. Det kan anbefales. Det er lavet med kærlighed og bevidsthed.

TOMMY havde ønsket at blive sunget ud, et farvel til beboerne og de kærlige mennesker, som har været hos ham det sidste år.

Det blev han den 7. juni en solskinsdag med dejlig blå himmel.

Rustvognen kom og TOMMYS smukt pyntede kiste med de farverige blomster, som vi som familie havde ønsket, blev trukket lidt ud og rigtig mange beboere og ansatte og også familie og venner tog afsked med TOMMY med "I Østen stiger solen op", et lille digt og Fadervor.

Vi er så taknemlige for "PROVSTEGAARDENS" opbakning og deltagelse i denne ceremoni, og takker også for at Marianne, Tommys kontaktperson og Steen, (tidligere portør og nu frivillig), som har kendt TOMMY også da han spillede på PROVSTEGAARDEN, deltog i bisættelsen og tak for smukke blomster.

Det var den fantastiske præst Peder Thyssen, som kendte TOMMY fra tidligere ved spisning ved Domkirken, hvor han hver gang spurgte TOMMY: "Har du en sang til os." Det havde TOMMY, selv da han stod med rollator. TOMMY havde ønsket Peder Thyssen, og han fik ham og en fantastisk bisættelse og prædiken fra Peder Thyssen.

Peder Thyssen læste bl.a. op fra juleevangeliet om de tre vise mænd fra Østerland, som drog op og ud og fandt deres stjerne Jesusbarnet.

Sådan havde TOMMY også fundet stjernen i sit liv: SANGEN og MUSIKKEN.

Biættelsen var lige TOMMY også med hensyn til musikken. "What a wonderful world" på orgel, "Op al den ting som Gud har gjort", Vera Lynn "We'll meet again" (betød meget for Tommy og familien),

"Nærmere Gud til dig."

"Gem et lille smil til det bli'r gråvej" (Gustav Winkler) blev spillet til sidst på orglet.

Kærlig hilsen og endnu engang T A K.

På familiens vegne
John, Bettina, Anton
og Annelise

Glimt fra årets midsommerfest!

Musik ved
”Spilfolk”.

Helstegt pøtTEGRIS på
menuen.

Rådmand Søren Windel
gav et nummer.

Martin giver lidt starthjælp til heksen-
og afsted kom hun!

Som lovet til midsommerfesten kommer her opskriften på den lækre kage vi fik til dessert.

Jordbærtærte

140 g. smør

110 g. sukker

2 æggeblommer

½ dl mælk

80 g. hvedemel

1½ tsk. bagepulver.

Smør og sukker piskes hvidt, æggeblommerne piskes i.

Til sidst vendes mel, bagepulver og mælk i.

Kommes i en springform, beklædt med bagepapir, ca. 28 cm. i diameter.

2 æggehvider

160 g. sukker

1 tsk. vaniljesukker

Piskes meget stift.

50 g. nøddelager vendes i.

Kommes ovenpå den anden dej.

Bages ved ca. 175 grader i 30 min.

Creme:

1½ dl piskefløde

1 dl cremefraiche

1½ dl færdig kagecreme (meget fast)

Cremefraichen vendes i kagecremen. Derefter den stiftpiskede fløde

Pyntes med friske jordbær eller anden frugt.

Fødselsdage

August

21. Kurt Christiansen	st. 4
23. Birthe Rasmussen	st. 53
26. Anne Juel Larsen	st. 10

Tillykke

September

1. Ruth Rasmussen	st. 19
2. Rex Adler Jensen	st. 49
6. Ebba Berthelsen	st. 40
10. Poul Erik Petersen	st. 63
11. Ingerlise Johansen	st. 44
15. Irene Nielsen	st. 42
12. John Jørgensen	st. 2
30. Erna Jensen	st. 55

Aktivitetsplan August

Provstegaardshjemmet

<u>Dato</u>		<u>Formiddag</u>		<u>Eftermiddag</u>	
<u>TOR</u>	<u>1</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>FRE</u>	<u>2</u>	<u>Gudstjeneste</u>	<u>Kl. 10.45</u>		
<u>LØR</u>	<u>3</u>				
<u>SØN</u>	<u>4</u>				
<u>MAN</u>	<u>5</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Køretur</u>	
<u>TIRS</u>	<u>6</u>	<u>Musik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Banko</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>ONS</u>	<u>7</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Onsdagsklub x 2</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>TOR</u>	<u>8</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>FRE</u>	<u>9</u>	<u>Gudstjeneste</u>	<u>Kl. 10.45</u>		
<u>LØR</u>	<u>10</u>				
<u>SØN</u>	<u>11</u>				
<u>MAN</u>	<u>12</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Køretur</u>	
<u>TIRS</u>	<u>13</u>	<u>Musik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Banko</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>ONS</u>	<u>14</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Onsdagsklub</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>TOR</u>	<u>15</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>FRE</u>	<u>16</u>	<u>Gudstjeneste</u>	<u>Kl. 10.45</u>		
<u>LØR</u>	<u>17</u>				
<u>SØN</u>	<u>18</u>				
<u>MAN</u>	<u>19</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Køretur</u>	
<u>TIRS</u>	<u>20</u>	<u>Musik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Banko</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>ONS</u>	<u>21</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Onsdagsklub x 2</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>TOR</u>	<u>22</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>FRE</u>	<u>23</u>	<u>Gudstjeneste</u>	<u>Kl. 10.45</u>		
<u>LØR</u>	<u>24</u>				
<u>SØN</u>	<u>25</u>				
<u>MAN</u>	<u>26</u>	<u>Gymnastik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Køretur</u>	
<u>TIRS</u>	<u>27</u>	<u>Musik</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Banko</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>ONS</u>	<u>28</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Onsdagsklub x 2</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>TOR</u>	<u>29</u>	<u>Tumlingetræf</u>	<u>Kl. 10.00</u>	<u>Oplæsning</u>	<u>Kl. 14.00</u>
<u>FRE</u>	<u>30</u>	<u>Gudstjeneste</u>	<u>Kl. 10.45</u>		
<u>LØR</u>	<u>31</u>				

Ret til ændringer forbeholdes!

Aktivitetskalender for september

Der er ingen aktivitetskalender for september, da vi er i gang med at omlægge aktiviteterne. Der vil være aktiviteter der stopper, nye kommer til og noget fortsætter som hidtil. Det er alt sammen på ”tegnebrædtet” og vi arbejder med det, og så snart vi har det på plads vil vi dele en aktivitetskalender ud for september måned. Da der vil være en del nye tiltag, håber vi på jeres forståelse i indkøringsperioden.

Mange hilsener fra

Anne, Jette og Annette
i aktivitetsafdelingen

Siden sidst

Nye beboere:

Kathrine Petersen	st. 28
Halina Sosniecki	st. 16
Leif Juhl Winther	st. 18
Ingerlise Enghave Johansen	st. 44
Bente Vibeke Pedersen	st. 39

Velkommen

Dødsfald:

Peter Augustinus	st. 28
Henny Hansen	st. 18
Vera Westersø	st. 44
Grethe Harriet Christensen	st. 39

Sangften:

Mandag den 5. august

kl. 18.15

Søndag den 1. september

kl. 18.15

FÆLLESARRANGEMENTER 2019
for beboere, pårørende, personale
bestyrelse og frivillige

- September: Onsdag den 4. kl. 11.30
 Årsfest med underholdning.
 Beboere, pårørende personale,
 bestyrelse og frivillige.
- Oktober: Tirsdag den 8. kl. 14.00
 Vinfest.
 Beboere, personale og frivillige.
- November: Tirsdag den 12. kl. 11.30
 Mortensarrangement med fælles-
 middag.
 Beboere, personale og frivillige.
- November: Lørdag den 30. kl. 14.00
 Julestue.
 Åbent for alle.

Vær opmærksom på tilmeldingsfristen pga.
planlægningen.

Provstegaardshjemmets butik

har åbent på alle hverdage
mellem kl. 11.00 og 11.30.

Der kan købes alt fra chokolade, vin, øl, sodavand
til toiletpapir, vaskeklude, shampoo mm.

Ugeblade kan bestilles og vil så være i butikken
om torsdagen.

Specielle varer (som føres i en almindelig
købmandsbutik) kan bestilles senest onsdag
formiddag, og vil så blive leveret torsdag.

Annette (aktivitet og træning)

Kæthe og Gunner Pedersen bor begge her på Provstegaardshjemmet og Gunner har, på opfordring, skrevet om deres liv i Danmark og Frankrig, det kan I læse om her i dette og det foregående nr. og slutningen kommer i næste nr.

Rettelse til sidste afsnit: Der stod at Gunner fik en månedsløn på 240 kr./mdr. og mælkeemanden fik 885 kr./mdr., der skulle stå henholdsvis 840kr og 885 kr. Vi beklager fejlen.

Fortsat fra forrige nummer:

Og her må jeg så begynde at fortælle om vores talrige rejser og udflugter:

Det begyndte beskedent med en cykeltur fra København over Sjælland, Fyn og en del af Jylland op til Ebeltoft med overnatninger på vandrerhjem undervejs. Det var i 1949, og næste år vovede vi os så udenlands.

I sommeren 1950 kastede vi os ud i noget, der med datidens målestok og vores sociale baggrund var vild luksus, men som set med nutidens øjne var ret beskedent og primitivt: Vi bestilte 14 dages ferie i London med ophold på et billigt pensionat. Så vi tog med toget til Esbjerg, med skib til Harwich og endte i forstaden Finsbury, nu berygtet for sin moskè med en forbryderisk Imam, men dengang en typisk forstad i et pænt kvarter. Den sidste halve time inden ankomsten

passerede vi gennem det trøstesløse syn af et udbombet East End, hvor de fleste huse var halve ruiner. Således husker vi stadig et halvt hus, hvor vi så gennemskårne værelser, et sted med et badekar hængende halvt ud i luften.

Jeg havde lagt et stramt program, med besøg på mindst to seværdigheder hver dag. Naturligvis de kendteste museer, Parlamentet, Saint Paul's domkirken og Buckingham Palace, hvor vi ovenikøbet oplevede kongefamilien på slottets balkon, Kong George VI og hans Dronning med deres to børn Elizabeth og Margaret, hvor den førstnævnte jo nu er den længst siddende regent i Englands historie idet hun tiltrådte efter faderens død i 1952.

Vi var ankommet midt i en hede bølge med 35-37 gr. varme de fleste dage. Og i England har dronningen også en officiel fødselsdag: 6. Juni, hvor der afholdes en fantastisk militærparade på Royal Horse Guards' eksercerplads med deltagelse af de fem kendte regimente fra the Brigade of Guards. De gav 1,5 times imponerende opvisning i quickmarches og slowmarches i snorlige rækker.

Foruden nævnte "Trooping the Colour" var vi også på busture, Windsor Castle og især Shakespeares fødeby Stratford on Avon, med rundvisning i fødehjemmet og fint måltid på kroen med hans navn.

Vi rejste ikke udenlands i 1951, hvor vi blev gift, men i 1952 bestilte vi værelse på et billigt hotel i Paris og

tog toget dertil. Igen alle seværdighederne, deriblandt, det i år brandhærgede Notre Dame. Middage på forskellige gode restauranter til billige priser.

I de følgende sommerferier valgte vi Italien som mål, første gang med tog til Venedig, som var en pragtfuld oplevelse dengang inden de voldsomme turiststrømme. Naturligvis med besøg i Peterskirken og Markuspladsen og med sejltur i gondol på kanalerne. De næste to år fløj vi derned, til hhv. Rom og Napoli, hvor vi fra hotelværelset havde udsigt til vulkanen Vesuv. Vi var nervøse på sidste tur, fordi flyet, en DC-6, kom i uvejr mens vi befandt os over Alperne. Det blev formelig kastet rundt i storm og tordenregn, men det blev da overstået.

I 1956 modtog undervisningsministeriet en invitation fra Skotland, hvor et lille antal gymnasielærere fra fem jyske byer fik tilkendt et ophold i en lille bjergby, Aberfoyle. Jeg fik til opgave at forberede turen mht. billetter til tog og skib, fra Esbjerg til Newcastle, overnatning i denne by og bus derfra helt til lejren, hvor vi ankom sent om aftenen. Der var bl.a. udflugt til Skotlands højeste bjerg Ben Nevis. Det imponerede dog ikke et samtidigt hold norske gymnasieelever på rejsen: "Nej kom til Norge, så skal I se bjerge"

Afslutningsfesten for lejropholdets skotske, norske og danske lærere bød på udskænkning af skotsk Whisky "fortyndet" med gin! Endnu så længe efter krigen fortsatte den danske afdeling i BBC sin nyheds-

udsendelse til Danmark. De havde sendt en dansk journalist, Robert Christiansen op til Aberfoyle for at interviewe mig. Det blev bragt i næste aftens nyhedsudsendelse til Danmark.

I 1955 havde jeg fået kørekort, og så lejede vi en bil nogle gange og kørte rundt i Jylland, sågar en tur til København, men i 1957 købte vi vores egen bil.

Nogle husker måske modellen Ford Anglia, med den skrå bagrude. Den kostede 14.600 kr., og den bragte os på de følgende års mange bilture til udlandet. Den første tur gik til Holland, hvor vi beundrede de store flotte tulipanmarker. De følgende år begyndte vi så at besøge Frankrig. I årenes løb nåede vi at være i så at sige alle områder, vi tog gerne et begrænset udsnit ad gangen og boede så i de små byer en eller to dage ad gangen. I 1962 var det Bretagne, hvor store flade områder har rækken af MENHIRS, store sten med runelignende indskrifter, men vist nok stadig af ukendt oprindelse. I en lille landsbykro lærte kromutter os at pille jomfruhummere ude i køkkenet.

Det er tit små detaljer man bliver ved med at huske.

1966 holdt vi alle fire – efter et opslag på lærerværelset – ferie hos en pensioneret lærerinde i Octeville, en forstad til Cherbourg, hvor hun havde tre sammenhængende rækkehuse, hvoraf det ene var udbombet. Vi havde et dejligt ophold i det ene hus, Susanne var aldrig blevet gift, da hendes forlovede var faldet i 1. verdenskrig.

Middagsmåltidet spiste vi på en restaurant nede i Cherbourg, hvor vi blev gode venner med tjeneren. Da der til middagen en dag kom to englændere ind og bestilte bøf, blev de -som man gør på franske restauranter- spurgt om den skulle være SAIGNANT (blodrød), À POINT (tilpas, dvs. lyserød og altså saftig), eller BIEN CUIT (godt stegt, dvs. gennemstegt, og dermed tør). De svarede som typiske englændere Biencuit, hvorefter tjeneren rystede på hovedet til os. En søndag var vi i kirke og oplevede hvad man tit ser, at nogle beboere kom dryssende ret sent. Det skete den dag under prædikenen, hvilket fik præsten til at stoppe midt i sin prædiken og skælde dem ud, fordi de var mere interesserede i at blive hjemme og tilberede søndagens middag end at komme for at høre Guds ord. Under anden verdenskrig foregik invasionen jo i dette område. Blandt de engelske soldater som blev landsat (sendt ned fra fly)på D-dag var en så uheldig at blive hængende i kirkens spir i sin faldskærm. Igen i 1968 var vi i Cearbourg. I 1967 boede vi også fast i hele ferien i Frankrig. Denne gang foregik det i den lille by Mèrigny i departementet L'indre. Her havde Ebba Friis-Jespersen, en journalist ved Jyllands-posten længe boet ved en flod, hvor hun også ejede en vandmølle, som hun lejede ud. Hun havde skrevet flere små bøger om egnen. Området er bl.a. kendt fordi forfatteren George Sand (en frigjort kvinde), der havde et

kærlighedsforhold til komponisten Chopin, voksede op her og skrev flere romaner, som er ganske spændende.

Men den største oplevelse af alle var vores besøg i Lascaux grotten i Les Eyzies. Desværre var grotten blevet lukket i 1963, fordi de mange turisters udåndingsluft var begyndt at nedbryde de farverige 15200 år gamle hulemalerier. Jeg var så dristig at skrive til det franske undervisningsministerium og spørge, om der var mulighed for at få lov at besøge grotten. Det blev minsandten bevilget, og på den tildelte dato mødte vi op ved grottens nedgang.

Tyskeren Hans Baumann havde i en populær bog om grotten fortalt, at den blev opdaget af to drenge på skovtur med deres hund. Denne forsvandt pludselig, og derved blev indgangen til grotten fundet. Dette var ikke sandt, for vi blev mødt ved indgangen til grotten af den ene af de to, Jacques, nu en ung mand, som viste os ene to rundt i den omfangsrige grotte med talrige malerier, mest med jagtmotiver. Men først måtte vi træde op i et fladt bassin med desinficerende væske for at undgå indtrængen af nedbrydende baciller.

På et andet tidspunkt besøgte vi flere mindre grotter med stregtegninger fra samme periode. Og vi sejlede i en lille robåd i en stor underjordisk sø, hvor der ligesom i så mange andre grotter hang lange stalagkitter og stod mange stalagmitter (drypsten

dannet af nedsivende regnvand). Det var i en af de mange grotter og huler i Dordogne, at man i 1833 fandt skeletter af Gro-Magnon-manden, hvis kranium har tjent til tidsfæstelsen af denne særlige type fortidsmennesker, som menes at have levet ca. 26000 år f. kr.

Fortsættes i næste nr.

Gunner Pedersen st. 52

Fodterapi

Klinikken er åben mandag til fredag fra kl. 8.00.
Der er åbent for alle, også for folk der ikke
bor på Provstegaardshjemmet.

Tidsbestilling på tlf. nr. 22 93 20 02

eller online booking på www.Fodterapien.dk

Facebook: fodterapien od.v

Alm. fodbehandling 420 kr.

Neglelak 60 kr.

Der ydes tilskud til diabetespatienter.

Venlig hilsen

Statsautoriserede fodterapeuter

Joan B. Beyk.

Birgit Søndergaard Jakobsen

www.Fodterapien.dk

Provstegårdshjemmet

KOSTUDVALG

Tirsdag den 11. juni 2019 kl. 10.00 til 11.15
i spisestuen/ terapien

Deltagere:

Otto lej 41
Grethe lej 6
John lej 2
Else lej 21
Svend Åge lej.65
Bente lej. 2
John Brønnum lej. 62
Egon Fogh lej. 31
Gunner lej 52
Birthe lej.66
Helle Nydam, Økonoma

Dagsorden:

1. Info.

Helle startede med at beklage kvaliteten af kartoflerne. Vi arbejder på at få nogle andre.

2. Evaluering af påskefrokost

Alle enige om at det var en rigtig god dag, med god mad. Dejligt det blev serveret af 3 gange.

3. Evaluering af aktivitetsdag

En sjov og god dag med en afslappet tilgang. Dejligt med hotdogs.

4. Evaluering af påsken / helligdage.

Alle helligdagene har været gode, med god mad og vin, øl og vand.

Vi har valgt fra køkkenet at der ikke serveres en 3. ret om aftenen i helligdagene. Vi har erfaret at det ikke blev spist.

5. Ændringer/ønsker til maden.

Bøf og karbonader er stadig til den tørre side, specielt når det bruges til pålæg.

Nogle dage er bollerne klæge, (skyldes nok at de er varme endnu, når de spises).

Bollerne er grove, for at mætte og for sundhedens skyld.

Der er ikke sat antal på, hvor mange glas saft man må få om dagen. Det er vigtigt at I alle drikker nok.

Aftensmaden er god.

Der var kommentar om at knivene ikke kan skære kødet. Prøver at se på det.

Det er ærgerligt at kødet skal steges så meget.

Vi vil gerne have frikadeller i stedet for pølser til kartoffelsalaten. Skift mellem varm og kold kartoffelsalat.

Vi skal i køkkenet passe på med krydderier, dog må peberrodssovsen gerne være stærk.

Beboerne ønsker ikke træstammer.

Vil gerne have franske vafler.

Rugbrødet bliver tørt i smagen når det står i køleskab. Dette kan ikke undgås når vi smører smørrebrødet, som nu.

Vi prøver i køkkenet at få leveret brød 4 gange om ugen i stedet for 3, for at undgå det bliver tørt.

6. Menu til midsommerfesten.

Menuen blev drøftet og godkendt.

7. Næste møde i august

Helle indkalder.

P.S. Hvis andre har interesse i at deltage, er de meget velkomne.
Så sig det blot til mig. Venlig hilsen Helle Nydam

FRISØR PÅ PROVSTEGAARDSHJEMMET

Jeg hedder Marianne Flink og er frisør her på Provstegaardshjemmet.

Salonen er åben for **ALLE** beboere, pårørende og gæster.

Åbningstiderne er:

Onsdag fra kl. 8.30 til kl. 13.00

Torsdag fra kl. 8.30 til kl. 18.00

eller efter behov.

Dameklip uden vask med føn eller vandondulation	375,-
Dameklip med vask med føn eller vandondulation	435,-
Herreklip	285,-
Skæg	200,-
Vask med føn eller vandondulation	280,-
Permanent kort hår med klip	900,-
Farve i kort hår	450,-
Farvning af bryn og vipper og retning	200,-
Få lagt en flot neglelak efter klip	50,-

Bestil tid nu på telefon

53 62 45 48

Tur til Lundeberg havn-

- og til Bogense

Tage på
hjemmebane ved
lystbådehavnen i
Kerteminde

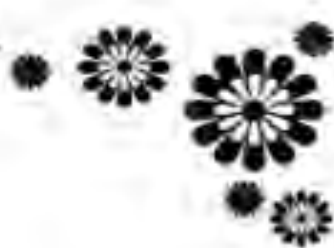
Lis nyder havluften

Lis, Rex, Tage
og Bente i
zoologisk have

Nye åbningstider på administrationskontoret

Personlig henvendelse:

Mandag til torsdag åben fra kl. 08.00 til kl. 12.30,
medmindre der er noget akut eller at andet er aftalt.
Fredag lukket.

Telefonisk henvendelse:

Mandag til torsdag fra kl. 08.00 til kl. 14.30.
Fredag lukket.

Venlig hilsen
Administrationskontoret

Årsfest

Onsdag den 4. september kl. 11.30

**underholdning ved
”Lotte Riisholt”**

Middag og kaffe

Pris for beboere:100 kr.

Pris for gæster:200 kr.

Prisen er incl. drikkevarer.

Max 2 gæster.

Betaling i terapien eller ved

OBS. HUSK TILMELDING

SENEST ONSDAG den 28/8

PÅ AFDELINGEN

Vigtigt p.g.a. planlægningen.

Tøjsalg

Seniorshoppen

Tirsdag den 20. august

Tøjbilen

Mandag den 23. september

Begge dage kl. 10.00-12.00

Gartner

Viggo Larsen

Kratholmgården

Kommer på Provstegaardshjemmet

hver tirsdag ca. kl. 10.00

med frugt og blomster.

Buketter kan bestilles på

tlf. 65 96 31 52

Provstegaardshjemmet Odense Friplejehjem!

Har du lyst til at høre nærmere
om at bo på
Provstegaardshjemmet?

Besøg vores hjemmeside eller
kontakt Provstegaardshjemmet.

www.provstegaardshjemmet.dk

info@provstegaardshjemmet.dk

tlf. 6316 9465

